

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 371

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος

9 Νοεμβρίου 2015

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 371/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2015/C 371/02

Υπόθεση C-361/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 7 — Παροχή γήρατος — Επίδομα Χριστουγέννων — Ρήτρα κατοικίας]

2

2015/C 371/03

Υπόθεση C-433/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 7 — Άρθρο 21 — Παροχή ασθενείας — Επίδομα συμπαραστάσεως, επίδομα φροντίδας και επίδομα για την κάλυψη πρόσθετων δαπανών — Ρήτρα κατοικίας)

2

EL

2015/C 371/04	Υπόθεση C-519/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κύπρος) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alpha Bank Cyprus Ltd κατά Dau Si Senh κ.λπ. [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 — Άρθρο 8 — Αρνηση παραλαβής της πράξεως — Παράλειψη μεταφράσεως ενός εκ των διαβιβαζόμενων εγγράφων — Παράλειψη χρήσεως του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού — Συνέπειες]	3
2015/C 371/05	Υπόθεση C-589/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κινήθηκε από το F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 56 ΕΚ — Ενδιάμεση φορολόγηση εισοδημάτων τα οποία πραγματοποιεί εθνικό ίδρυμα από κινητές αξίες και από εκποίηση εταιρικών μεριδίων — Μη αναγνώριση δικαιώματος έκπτωσης, από τη βάση επιβολής του σχετικού φόρου, των δωρεών υπέρ προσώπων τα οποία δεν διαμένουν στο κράτος μέλος όπου φορολογείται το ίδρυμα, και απαλλάσσονται από τον φόρο αυτόν δυνάμει σύμβασης για την αποφυγή διπλής φορολογίας)	4
2015/C 371/06	Υπόθεση C-597/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Total SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναρρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά κηρών παραφίνης — Αγορά κηρού ακατέργαστης παραφίνης — Παράβαση θυγατρικής εταιρίας το κεφάλαιο της οποίας κατέχει κατά 100 % μητρική εταιρία — Τεκμήριο ασκήσεως καθοριστικής επιρροής από τη μητρική εταιρία επί της θυγατρικής — Ευθύνη της μητρικής εταιρίας απορρέουσα αποκλειστικώς από παραβατική συμπεριφορά της θυγατρικής της — Απόφαση αφορώσα μείωση του επιβληθέντος στη θυγατρική ποσού του προστίμου — Επιπτώσεις επί της νομικής καταστάσεως της μητρικής εταιρίας)	5
2015/C 371/07	Υπόθεση C-634/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Total Marketing Services, η οποία υπεσιήλθε στα δικαιώματα της Total Raffinage Marketing κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναρρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά κηρών παραφίνης — Αγορά κηρού ακατέργαστης παραφίνης — Διάρκεια της συμμετοχής σε παράνομη σύμπραξη — Παύση της συμμετοχής — Διακοπή της συμμετοχής — Απουσία αποδεδειγμένων μυστικών επαφών στη διάρκεια ορισμένης περιόδου — Δίωξη της παραβάσεως — Βάρος αποδείξεως — Δημόσια αποστασιοποίηση — Πεποίθηση των λοιπών μετεχόντων στη σύμπραξη σχετικά με την πρόθεση αποστασιοποίησεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχές του τεκμηρίου αθωότητας, της ίσης μεταχειρίσεως, της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και της εξατομικεύσεως των ποινών)	6
2015/C 371/08	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-10/14, C-14/14 και C-17/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14) κατά Staatssecretaris van Financiën (Προδικαστική παραπομπή — Άμεσοι φόροι — Άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 65 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολογία των μερισμάτων χαρτοφυλακίων μετοχών — Παρακράτηση στην πηγή — Περιορισμός — Οριστική φορολογική επιβάρυνση — Στοιχεία για τη σύγκριση της φορολογικής επιβαρύνσεως των φορολογούμενων κατοίκων ημεδαπής και των φορολογούμενων κατοίκων αλλοδαπής — Συγκρισιμότητα — Συνεκτίμηση του φόρου εισοδήματος ή του φόρου εταιριών — Συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας — Εξουδετέρωση του περιορισμού μέσω συμβάσεως)	6
2015/C 371/09	Υπόθεση C-33/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Mory SA, υπό εκκαθάριση, Mory Team, υπό εκκαθάριση, Superga Invest κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναρρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 263 ΣΛΕΕ — Παραδεκτό — Παράνομες και ασύμβατες ενισχύσεις — Υποχρέωση ανακτήσεως — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μην επεκτείνει την υποχρέωση επιστροφής της ενισχύσεως στον αγοραστή του αποδέκτη της — Έννομο συμφέρον — Αγωγές ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων με τις οποίες ζητείται αποζημίωση και ανάκτηση των ενισχύσεων — Ενεργητική νομιμοποίηση — Η πράξη δεν αφορά τον προσφεύγοντα ατομικά)	7

2015/C 371/10	Υπόθεση C-67/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jobcenter Berlin Neukölln κατά Nazifa Alimanovic κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ιθαγένεια της Ένωσης — Ίση μεταχείριση — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 24, παράγραφος 2 — Κοινωνικές παροχές — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρα 4 και 70 — Ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα — Υπήκοοι κράτους μέλους που αναζητούν εργασία και διαμένουν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Αποκλείονται — Ο Διατήρηση της ιδιότητας του εργαζομένου) . . .	8
2015/C 371/11	Υπόθεση C-85/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KPN BV κατά Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 28 — Πρόσβαση στους αριθμούς και στις υπηρεσίες — Μη γεωγραφικοί αριθμοί — Οδηγία 2002/19/ΕΚ — Άρθρα 5, 8 και 13 — Εξουσίες των εθνικών κανονιστικών αρχών — Έλεγχος των τιμών — Υπηρεσίες διαβίβασης κλήσεων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα στους παρόχους υπηρεσιών διαβίβασης τηλεφωνικών κλήσεων να μην εφαρμόζουν για τις κλήσεις προς μη γεωγραφικούς αριθμούς υψηλότερες τιμές σε σχέση με τις κλήσεις προς γεωγραφικούς αριθμούς — Επιχείρηση χωρίς σημαντική ισχύ στην αγορά — Αρμόδια εθνική αρχή)	9
2015/C 371/12	Υπόθεση C-215/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société de Produits Nestlé SA κατά Cadbury UK Ltd (Προδικαστική παραπομπή — Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Έννοια του διακριτικού χαρακτήρα που αποκτήθηκε με τη χρήση — Τρισδιάστατο σήμα — Kit Kat, σοκολατένια γκοφρέτα σε τέσσερις ράβδους — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Σημείο το οποίο αποτελείται ταυτόχρονα από το σχήμα που επιβάλλει η ίδια η φύση του προϊόντος και από το σχήμα που είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος — Μέθοδος παρασκευής η οποία ενσωματώνεται στο τεχνικό αποτέλεσμα)	10
2015/C 371/13	Υπόθεση C-257/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C. van der Lans κατά Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV [Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Δικαιώματα των επιβατών σε περίπτωση ματαιώσεως ή καθυστερήσεως της πτήσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Άρνηση επιβίβασης και ακύρωση της πτήσεως — Μεγάλη καθυστέρηση της πτήσεως — Αποζημίωση των επιβατών και παροχή βοήθειας σε αυτούς — Έκτακτες περιστάσεις]	11
2015/C 371/14	Υπόθεση C-344/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kyowa Hakko Europe GmbH κατά Hauptzollamt Hannover (Προδικαστική παραπομπή — Δασμολογική και στατιστική ονοματολογία — Κατάταξη των εμπορευμάτων — Μείγματα αμινοξέων που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ειδών διατροφής για βρέφη και παιδιά αλλεργικά στις πρωτεΐνες αγελαδινού γάλακτος — Κατάταξη στις δασμολογικές κλάσεις 2106 «παρασκευάσματα διατροφής» ή 3003 «φάρμακα»)	12
2015/C 371/15	Υπόθεση C-367/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις υπέρ επιχειρήσεων οι οποίες έχουν την έδρα τους στη Βενετία και την Chioggia — Μειώσεις κοινωνικών εισφορών — Μη ανάκτηση των ενισχύσεων εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Χρηματική ποινή — Κατ' αποκοπήν ποσό)	12

2015/C 371/16	Υπόθεση C-416/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA κατά Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza (Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών — Οδηγίες 2002/19/ΕΚ, 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ, 2002/22/ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία του τερματικού εξοπλισμού των επίγειων κινητών τηλεπικοινωνιών — Οδηγία 1999/5/ΕΚ — Τέλος για τη χρήση τερματικού εξοπλισμού — Γενική άδεια ή άδεια λειτουργίας — Σύμβαση συνδρομής η οποία επέχει θέση γενικής άδειας ή άδειας λειτουργίας — Διαφοροποίηση ως προς τη μεταχείριση των χρηστών με ή χωρίς σύμβαση συνδρομής)	13
2015/C 371/17	Υπόθεση C-427/15: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 3 Αυγούστου 2015 — NEW WAVE CZ a.s. κατά ALLTOYS spol. s r. o. . . .	15
2015/C 371/18	Υπόθεση C-432/15: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 7 Αυγούστου 2015 — Odvolací finanční ředitelství v Pavlína Bařtová	15
2015/C 371/19	Υπόθεση C-481/15: Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	16
2015/C 371/20	Υπόθεση C-495/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Σεπτεμβρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 15 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-314/13, Πορτογαλία κατά Επιτροπής	17

Γενικό Δικαστήριο

2015/C 371/21	Υπόθεση T-421/07 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Deutsche Post κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Διανομή αλληλογραφίας — Μέτρα των γερμανικών αρχών υπέρ της Deutsche Post AG — Απόφαση κίνησης της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Έννομο συμφέρον — Εκ νέου κίνηση περατωθείσας διαδικασίας — Αποτελέσματα δικαστικής απόφασης περί ακυρώσεως πράξεως)	19
2015/C 371/22	Υπόθεση T-245/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2015 — ClientEarth και International Chemical Secretariat κατά ECHA [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του ECHA — Έγγραφα προερχόμενα από τρίτους — Προδεσμία απαντήσεως σε αίτηση προσβάσεως — Άρνηση προσβάσεως — Εξαιρέση σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου — Εξαιρέση σχετική με την προστασία των διαδικασιών λήψεως αποφάσεων — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον — Περιβαλλοντικές πληροφορίες — Εκπομπές στο περιβάλλον]	20
2015/C 371/23	Υπόθεση T-121/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Oil Pension Fund Investment Company κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Ρύθμιση των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)	21
2015/C 371/24	Υπόθεση T-161/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — First Islamic Investment Bank κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό να εμποδισθεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλάνη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αναλογικότητα)	22

2015/C 371/25	Υπόθεση T-428/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — IOC-UK κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαίωμα ακρόασης — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Ίση μεταχείριση και αποφυγή των διακρίσεων»)	23
2015/C 371/26	Υπόθεση T-653/13 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Wahlström κατά Frontex («Αίτηση ανατρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση αξιολογήσεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2010 — Ετήσιος διάλογος με τον αξιολογητή — Καθορισμός στόχων»)	23
2015/C 371/27	Υπόθεση T-359/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Federaci3n Nacional de Cafeteros de Colombia κατά ΓΕΕΑ — Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE) [«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα COLOMBIANO COFFEE HOUSE — Προγενέστερη προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη Caf3 de Colombia — Άρθρα 13 και 14 του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]	24
2015/C 371/28	Υπόθεση T-484/15: Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2015 — KV κατά EACEA	25
2015/C 371/29	Υπόθεση T-493/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Αυγούστου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 18 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση F-5/14, CX κατά Επιτροπής	26
2015/C 371/30	Υπόθεση T-496/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Αυγούστου 2015 ο CX κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 18 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση F-27/13, CX κατά Επιτροπής	27
2015/C 371/31	Υπόθεση T-506/15: Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2015 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	28
2015/C 371/32	Υπόθεση T-508/15: Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2015 — Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	29
2015/C 371/33	Υπόθεση T-514/15: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2015 — Izba Gospodarcza Producent3w i Operator3w Urz3dzeni Rozrywkowych κατά Επιτροπής	31
2015/C 371/34	Υπόθεση T-515/15: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2015 — Almaz-Antey κατά Συμβουλίου	33
2015/C 371/35	Υπόθεση T-524/15: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2015 — NICO κατά Συμβουλίου	34
2015/C 371/36	Υπόθεση T-525/15: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2015 — Petro Suisse Intertrade κατά Συμβουλίου	35
2015/C 371/37	Υπόθεση T-526/15: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2015 — HK Intertrade κατά Συμβουλίου	36
2015/C 371/38	Υπόθεση T-529/15: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 — Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ (START UP INITIATIVE)	37

2015/C 371/39	Υπόθεση T-534/15: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 — LG Electronics κατά ΓΕΕΑ — Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)	38
2015/C 371/40	Υπόθεση T-535/15: Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — CBM κατά ΓΕΕΑ — İD Group (Fashion ID)	39
2015/C 371/41	Υπόθεση T-536/15: Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — CBM κατά ΓΕΕΑ — İD Group (Fashion ID)	40
2015/C 371/42	Υπόθεση T-537/15: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2015 — Deutsche Post κατά ΓΕΕΑ — Verbis Alfa (InPost)	41
2015/C 371/43	Υπόθεση T-538/15: Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Regent University κατά ΓΕΕΑ — Regent's College (REGENT UNIVERSITY)	42
2015/C 371/44	Υπόθεση T-545/15: Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — Pi-Design κατά ΓΕΕΑ — Nestlé (PRESSO)	43
2015/C 371/45	Υπόθεση T-557/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2015 ο Fernando De Esteban Alonso κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2015 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-35/15, De Esteban Alonso κατά Επιτροπής	44
2015/C 371/46	Υπόθεση T-563/15: Προσφυγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 — Paglieri Sell System κατά ΓΕΕΑ (ΑΡΟΤΕΚΕ)	45

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 371/47	Υπόθεση F-14/12 RENV: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 — Schönberger κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ανανομή στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατόπιν αναίρεσεως — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2011 — Άρνηση προαγωγής — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	46
2015/C 371/48	Υπόθεση F-73/14: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2015 — Kriscak κατά Ευρωπόλ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Ευρωπόλ — Σύμβαση Europol — Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης του προσωπικού της Ευρωπόλ — Παράρτημα 1 του ΚΥΚ του προσωπικού της Ευρωπόλ — Κατάλογος θέσεων που εμφανίζονται με έντονους χαρακτήρες στις οποίες τοποθετείται αποκλειστικά προσωπικό το οποίο προσλαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, της Συμβάσεως Europol — Θέσεις στις οποίες η πρόσβαση είναι περιορισμένη — Απόφαση Ευρωπόλ — Θέσεις στις οποίες τοποθετείται αποκλειστικά προσωπικό το οποίο προσλαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 3 της αποφάσεως Ευρωπόλ — Εφαρμογή του ΚΑΠ στους υπαλλήλους της Ευρωπόλ — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου έκτακτου υπαλλήλου — Άρνηση συνάψεως συμβάσεως αορίστου χρόνου έκτακτου υπαλλήλου — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	46
2015/C 371/49	Υπόθεση F-54/15: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 — Nunes κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Αμφισβήτηση των όρων προσλήψεως — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Μη τήρηση της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας — Προδήλως απαράδεκτο)	47

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2015/C 371/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 363 της 3.11.2015

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 354 της 26.10.2015

EE C 346 της 19.10.2015

EE C 337 της 12.10.2015

EE C 328 της 5.10.2015

EE C 320 της 28.9.2015

EE C 311 της 21.9.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-361/13) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 7 — Παροχή γήρατος — Επίδομα Χριστουγέννων — Ρήτρα κατοικίας]

(2015/C 371/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Tokár, D. Martin και F. Schatz)

Καθής: Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: B. Ricziová)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 7.9.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-433/13) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 7 — Άρθρο 21 — Παροχή ασθενείας — Επίδομα συμπαραστάσεως, επίδομα φροντίδας και επίδομα για την κάλυψη πρόσθετων δαπανών — Ρήτρα κατοικίας)

(2015/C 371/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Tokár, D. Martin και F. Schatz)

Καθής: Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: B. Ricziová)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 336 της 16.11.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κύπρος) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alpha Bank Cyprus Ltd κατά Dau Si Senh κ.λπ.

(Υπόθεση C-519/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 — Άρθρο 8 — Άρνηση παραλαβής της πράξεως — Παράλειψη μεταφράσεως ενός εκ των διαβιβαζόμενων εγγράφων — Παράλειψη χρήσεως του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού — Συνέπειες]

(2015/C 371/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alpha Bank Cyprus Ltd

κατά

Dau Si Senh, Alpha Panareti Public Ltd, Susan Towson, Stewart Cresswell, Gillian Cresswell, Julie Gaskell, Peter Gaskell, Richard Wernham, Tracy Wernham, Joanne Zorani, Richard Simpson

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι:

— η υπηρεσία παραλαβής υποχρεούται σε κάθε περίπτωση και χωρίς να διαθέτει συναφώς περιθώριο εκτιμήσεως να γνωστοποιεί στον παραλήπτη πράξεως ότι έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως αυτής, χρησιμοποιώντας συστηματικά προς τούτο το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού, και ότι

- η εκ μέρους της υπηρεσίας παραλαβής επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως στον παραλήπτη της χωρίς επισύναψη του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007 δεν συνιστά λόγο ακυρότητας της διαδικασίας, η παράλειψη δε αυτή μπορεί να θεραπευθεί κατά τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.

(¹) EE C 377 της 21.12.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που
κινήθηκε από το F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Υπόθεση C-589/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 56 ΕΚ — Ενδιάμεση φορολόγηση εισοδημάτων τα οποία πραγματοποιεί εθνικό ίδρυμα από κινητές αξίες και από εκποίηση εταιρικών μεριδίων — Μη αναγνώριση δικαιώματος έκπτωσης, από τη βάση επιβολής του σχετικού φόρου, των δωρεών υπέρ προσώπων τα οποία δεν διαμένουν στο κράτος μέλος όπου φορολογείται το ίδρυμα, και απαλλάσσονται από τον φόρο αυτόν δυνάμει σύμβασης για την αποφυγή διπλής φορολογίας)

(2015/C 371/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

παρισταμένου του

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΕΚ έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει φορολογική ρύθμιση κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της ενδιάμεσης φορολόγησης των εισοδημάτων που έχει αποκομίσει ένα ημεδαπό ιδιωτικό ίδρυμα από κινητές αξίες και από εκποίηση εταιρικών μεριδίων, το τελευταίο έχει δικαίωμα να εκπέσει από τη βάση επιβολής του φόρου για μια δεδομένη φορολογική χρήση μόνον εκείνες τις δωρεές οι οποίες έγιναν στη διάρκεια της ίδιας φορολογικής χρήσης και προς πρόσωπα που φορολογήθηκαν για αυτές στο κράτος μέλος όπου φορολογείται και το ίδρυμα, ενώ η εν λόγω εθνική φορολογική ρύθμιση αποκλείει τέτοια έκπτωση στην περίπτωση όπου ο δωρεοδόχος διαμένει σε άλλο κράτος μέλος και, στο κράτος μέλος της φορολόγησης του ιδρύματος, απαλλάσσεται, δυνάμει σύμβασης για την αποφυγή διπλής φορολογίας, από τον φόρο στον οποίο υπόκειται κατ' αρχήν οι δωρεές.

(¹) EE C 71 της 8.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Total SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-597/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά κηρών παραφίνης — Αγορά κηρού ακατέργαστης παραφίνης — Παράβαση θυγατρικής εταιρίας το κεφάλαιο της οποίας κατέχει κατά 100 % μητρική εταιρία — Τεκμήριο ασκήσεως καθοριστικής επιρροής από τη μητρική εταιρία επί της θυγατρικής — Ευθύνη της μητρικής εταιρίας απορρέουσα αποκλειστικώς από παραβατική συμπεριφορά της θυγατρικής της — Απόφαση αφορώσα μείωση του επιβληθέντος στη θυγατρική ποσού του προστίμου — Επιπτώσεις επί της νομικής καταστάσεως της μητρικής εταιρίας)

(2015/C 371/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Total SA (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery και E. Lagathu, δικηγόροι)

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier και P. Van Nuffel)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Total κατά Επιτροπής (T-548/08, EU:T:2013:434), κατά το μέρος που δεν προέβη σε ευθυγράμμιση του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην Total SA προς το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Total Raffinage Marketing SA με την απόφαση Total Raffinage Marketing κατά Επιτροπής (T-566/08, EU:T:2013:423).
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Ορίζει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Total SA από κοινού και εις ολόκληρον με την Total Raffinage Marketing SA με το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2008) 5476 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.181 — Κηροί κηροποιίας), στο ποσό των 125 459 842 ευρώ.
- 4) Η Total SA φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των δικών της δικαστικών εξόδων στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης και της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων της και των δικαστικών εξόδων της Total SA στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης και της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 45 της 15.2.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Total Marketing Services, η οποία υπεισιήλθε στα δικαιώματα της Total Raffinage Marketing κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-634/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Αγορά κηρών παραφίνης — Αγορά κηρού ακατέργαστης παραφίνης — Διάρκεια της συμμετοχής σε παράνομη σύμπραξη — Παύση της συμμετοχής — Διακοπή της συμμετοχής — Απουσία αποδεδειγμένων μυστικών επαφών στη διάρκεια ορισμένης περιόδου — Δίωξη της παραβάσεως — Βάρος αποδείξεως — Δημόσια αποστασιοποίηση — Πεποίθηση των λοιπών μετεχόντων στη σύμπραξη σχετικά με την πρόθεση αποστασιοποίησως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχές του τεκμηρίου αθωότητας, της ίσης μεταχειρίσεως, της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και της εξατομικεύσεως των ποινών)

(2015/C 371/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Total Marketing Services, η οποία υπεισιήλθε στα δικαιώματα της Total Raffinage Marketing (εκπρόσωποι: A. Vandencastele, C. Lemaire και S. Naudin, δικηγόροι)

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Van Nuffel και A. Biolan, επικουρούμενοι από τον N. Coutrelis, δικηγόρο)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Total Marketing Services SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 45 της 15.2.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14) κατά Staatssecretaris van Financiën

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-10/14, C-14/14 και C-17/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άμεσοι φόροι — Άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 65 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολογία των μερισμάτων χαρτοφυλακίων μετοχών — Παρακράτηση στην πηγή — Περιορισμός — Οριστική φορολογική επιβάρυνση — Στοιχεία για τη σύγκριση της φορολογικής επιβαρύνσεως των φορολογούμενων κατοίκων ημεδαπής και των φορολογούμενων κατοίκων αλλοδαπής — Συγκρισιμότητα — Συνεκτίμηση του φόρου εισοδήματος ή του φόρου εταιριών — Συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας — Εξουδετέρωση του περιορισμού μέσω συμβάσεως)

(2015/C 371/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14)

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

Τα άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 65 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους που επιβάλλει παρακράτηση στην πηγή επί των μερισμάτων που διανεμήθηκαν από εταιρία εγκατεστημένη στην ημεδαπή τόσο στους φορολογούμενους κατοίκους ημεδαπής όσο και στους φορολογούμενους κατοίκους αλλοδαπής, προβλέποντας μηχανισμό εκπτώσεως ή επιστροφής της εν λόγω παρακρατήσεως μόνον για τους φορολογούμενους κατοίκους ημεδαπής, ενώ, για τα φυσικά πρόσωπα κατοίκους αλλοδαπής και τις εγκατεστημένες στην αλλοδαπή εταιρίες, η εν λόγω παρακράτηση συνιστά οριστικό φόρο, εφόσον η οριστική φορολογική επιβάρυνση για τα μερίσματα αυτά των φορολογούμενων κατοίκων αλλοδαπής στο εν λόγω κράτος είναι μεγαλύτερη από εκείνη που υπέχουν οι φορολογούμενοι κάτοικοι ημεδαπής, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει στις υποθέσεις της κύριας δίκης. Προκειμένου να καθορίσει τη φορολογική αυτή επιβάρυνση, το αιτούν δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη, στις υποθέσεις C-10/14 και C-14/14, τη φορολόγηση των κατοίκων ημεδαπής στο σύνολο των μετοχών που κατέχουν σε ολλανδικές εταιρίες εντός του οικείου ημερολογιακού έτους, καθώς και το κεφάλαιο που απαλλάσσεται από τον φόρο δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, και, στην υπόθεση C-17/14, τα έξοδα που συνδέονται ευθέως με την είσπραξη, καθεαυτή, των μερισμάτων.

Εφόσον αποδειχθεί η ύπαρξη περιορισμού στις κινήσεις των κεφαλαίων, ο εν λόγω περιορισμός μπορεί να δικαιολογηθεί από τα αποτελέσματα διμερούς συμβάσεως για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, συναφθείσας από το κράτος μέλος κατοικίας και το κράτος μέλος της πηγής των μερισμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι εξαλείφεται η σχετική με τη φορολογία των μερισμάτων διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των φορολογούμενων που κατοικούν στο κράτος μέλος αυτό και εκείνων που κατοικούν σε άλλα κράτη μέλη. Υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων C-14/14 και C-17/14 και υπό την επιφύλαξη του ελέγχου στον οποίο πρέπει να προβεί το αιτούν δικαστήριο, ο περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, εφόσον αποδειχθεί, δεν μπορεί να θεωρηθεί δικαιολογημένος.

(¹) EE C 129 της 28.4.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Mory SA, υπό εκκαθάριση, Mory Team, υπό εκκαθάριση, Superga Invest κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-33/14 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 263 ΣΛΕΕ — Παραδεκτό — Παράνομες και ασύμβατες ενισχύσεις — Υποχρέωση ανακτήσεως — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μην επεκτείνει την υποχρέωση επιστροφής της ενισχύσεως στον αγοραστή του αποδέκτη της — Έννομο συμφέρον — Αγωγές ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων με τις οποίες ζητείται αποζημίωση και ανάκτηση των ενισχύσεων — Ενεργητική νομιμοποίηση — Η πράξη δεν αφορά τον προσφεύγοντα ατομικά)

(2015/C 371/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσες: Mory SA, υπό εκκαθάριση, Mory Team, υπό εκκαθάριση, Superga Invest (εκπρόσωποι: B. Vatier και F. Loubières, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και B. Stromsky)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-545/12, EU: T:2013:607).
- 2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι Mory SA, Mory Team και Superga Invest κατά της αποφάσεως C(2012) 2401 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2012, περί εξαγοράς των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam στο πλαίσιο της δικαστικής του εξυγίανσεως.
- 3) Οι Mory SA, Mory Team, Superga Invest και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση.

(¹) EE C 102 της 7.4.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jobcenter Berlin Neukölln κατά Nazifa Alimanovic κ.λπ.

(Υπόθεση C-67/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ιθαγένεια της Ένωσης — Ίση μεταχείριση — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 24, παράγραφος 2 — Κοινωνικές παροχές — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρα 4 και 70 — Ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα — Υπήκοοι κράτους μέλους που αναζητούν εργασία και διαμένουν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Αποκλείονται — 0 Διατήρηση της ιδιότητας του εργαζομένου)

(2015/C 371/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jobcenter Berlin Neukölln

κατά

Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Διατακτικό

Το άρθρο 24 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, και το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1244/2010 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2010, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας οι πολίτες που τελούν στην κατάσταση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 4, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/38 αποκλείονται από τη χορήγηση ορισμένων «ειδικών μη ανταποδοτικού τύπου παροχών σε χρήμα» κατά την έννοια του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 883/2004 οι οποίες αποτελούν επίσης «κοινωνική παροχή» κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, μολονότι οι παροχές αυτές χορηγούνται στους πολίτες του ως άνω κράτους μέλους οι οποίοι τελούν στην ίδια κατάσταση.

(¹) ΕΕ C 142 της 12.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως] — KPN BV κατά Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Υπόθεση C-85/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 28 — Πρόσβαση στους αριθμούς και στις υπηρεσίες — Μη γεωγραφικοί αριθμοί — Οδηγία 2002/19/ΕΚ — Άρθρα 5, 8 και 13 — Εξουσίες των εθνικών κανονιστικών αρχών — Έλεγχος των τιμών — Υπηρεσίες διαβίβασης κλήσεων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα στους παρόχους υπηρεσιών διαβίβασης τηλεφωνικών κλήσεων να μην εφαρμόζουν για τις κλήσεις προς μη γεωγραφικούς αριθμούς υψηλότερες τιμές σε σχέση με τις κλήσεις προς γεωγραφικούς αριθμούς — Επιχείρηση χωρίς σημαντική ισχύ στην αγορά — Αρμόδια εθνική αρχή)

(2015/C 371/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

KPN BV

κατά

Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Διατακτικό

- 1) Το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε αρμόδια εθνική αρχή να επιβάλλει τιμολογιακή υποχρέωση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, βάσει του άρθρου 28 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, προκειμένου να εξαλείψει εμπόδιο στην κλήση μη γεωγραφικών αριθμών εντός της Ένωσης το οποίο δεν είναι τεχνικού χαρακτήρα, αλλά προκύπτει από τα εφαρμοζόμενα τιμολόγια, χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί ανάλυση της αγοράς από την οποία να προκύπτει ότι η οικεία επιχείρηση έχει σημαντική ισχύ στην αγορά, εφόσον η υποχρέωση αυτή συνιστά αναγκαίο και αναλογικό μέτρο προκειμένου οι τελικοί χρήστες να μπορούν να έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες χρησιμοποιώντας μη γεωγραφικούς αριθμούς εντός της Ένωσης.

Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει ότι πληρούται η προϋπόθεση αυτή και ότι η τιμολογιακή υποχρέωση είναι αντικειμενική, διαφανής και αναλογική, ότι δεν ενέχει δυσμενείς διακρίσεις, ότι έχει ως βάση τη φύση του προβλήματος που εντοπίστηκε και είναι δικαιολογημένη υπό το πρίσμα των σκοπών που ορίζει το άρθρο 8 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, και ότι τηρήθηκαν οι διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 6, 7 και 7α της οδηγίας 2002/21, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140.

- 2) Το δικαίο της Ένωσης πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι τιμολογιακή υποχρέωση βάσει του άρθρου 28 της οδηγίας 2002/22, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, μπορεί να επιβληθεί από εθνική αρχή διαφορετική από την εθνική κανονιστική αρχή που είναι γενικώς επιφορτισμένη με την εφαρμογή του νέου κανονιστικού πλαισίου της Ένωσης, υπό την επιφύλαξη ότι, αφενός, η αρχή αυτή πληροί τις προϋποθέσεις ικανότητας, αμεροληψίας και διαφάνειας που προβλέπονται στην οδηγία 2002/21, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140, και, αφετέρου, κατά των αποφάσεων που η αρχή αυτή λαμβάνει μπορεί να ασκηθεί αποτελεσματική προσφυγή ενώπιον οργανισμού ανεξάρτητου από τα ενδιαφερόμενα μέρη, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 151 της 19.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Société de Produits Nestlé SA κατά Cadbury UK Ltd

(Υπόθεση C-215/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Έννοια του διακριτικού χαρακτήρα που αποκτήθηκε με τη χρήση — Τρισδιάστατο σήμα — Kit Kat, σοκολατένια γκοφρέτα σε τέσσερις ράβδους — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Σημείο το οποίο αποτελείται ταυτόχρονα από το σχήμα που επιβάλλει η ίδια η φύση του προϊόντος και από το σχήμα που είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος — Μέθοδος παρασκευής η οποία ενσωματώνεται στο τεχνικό αποτέλεσμα)

(2015/C 371/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société de Produits Nestlé SA

κατά

Cadbury UK Ltd

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει την καταχώριση, ως σήματος, σημείου αποτελούμενου από το σχήμα του προϊόντος, όταν το σχήμα αυτό περιλαμβάνει τρία βασικά χαρακτηριστικά εκ των οποίων το ένα απορρέει από την ίδια τη φύση του προϊόντος και τα δύο άλλα είναι αναγκαία για την επίτευξη συγκεκριμένου τεχνικού αποτελέσματος, υπό την προϋπόθεση όμως ότι τουλάχιστον ένας από τους अपαριθμούμενους στην ως άνω διάταξη λόγους απαραιτήτου της καταχώρισεως συντρέχει πλήρως στην περίπτωση του συγκεκριμένου σχήματος.

- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii), της οδηγίας 2008/95, βάσει του οποίου δεν καταχωρίζονται σημεία αποτελούμενα αποκλειστικά από το απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος σχήμα του προϊόντος, έχει την έννοια ότι αναφέρεται μόνο στον τρόπο λειτουργίας του προϊόντος, και όχι στον τρόπο παρασκευής του.
- 3) Για να επιτύχει την καταχώριση σήματος το οποίο έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα μετά τη χρήση που του έχει γίνει, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/95, ανεξαρτήτως του αν έγινε ως τμήμα άλλου καταχωρισμένου σήματος ή σε συνδυασμό με άλλο καταχωρισμένο σήμα, ο αιτών την καταχώριση οφείλει να αποδείξει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται, στηριζόμενο μόνο στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, κατ' αντιδιαστολή προς οποιοδήποτε άλλο επίσης υφιστάμενο σήμα, ότι το οικείο προϊόν ή η οικεία υπηρεσία προέρχονται από συγκεκριμένη επιχείρηση.

⁽¹⁾ EE C 235 της 21.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C. van der Lans κατά Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Υπόθεση C-257/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Δικαιώματα των επιβατών σε περίπτωση μαιτωσίσεως ή καθυστέρήσεως της πτήσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Άρνηση επιβιβάσεως και ακύρωση της πτήσεως — Μεγάλη καθυστέρηση της πτήσεως — Αποζημίωση των επιβατών και παροχή βοήθειας σε αυτούς — Έκτακτες περιστάσεις]

(2015/C 371/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C. van der Lans

κατά

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημιώσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβιβάσεως και μαιτωσίσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, έχει την έννοια ότι τεχνικό πρόβλημα, όπως αυτό στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο ανέκυψε αιφνιδώς, δεν οφείλεται σε πλημμελή συντήρηση και ούτε διαπιστώθηκε κατά την τακτική συντήρηση, δεν εμπίπτει στην έννοια των «εκτάκτων περιστάσεων» της ανωτέρω διατάξεως.

⁽¹⁾ EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Kyowa Hakko Europe GmbH κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-344/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δασμολογική και στατιστική ονοματολογία — Κατάταξη των εμπορευμάτων — Μείγματα αμινοξέων που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ειδών διατροφής για βρέφη και παιδιά αλλεργικά στις πρωτεΐνες αγελαδινού γάλακτος — Κατάταξη στις δασμολογικές κλάσεις 2106 «παρασκευάσματα διατροφής» ή 3003 «φάρμακα»)

(2015/C 371/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kyowa Hakko Europe GmbH

κατά

Hauptzollamt Hannover

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1214/2007 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι μείγματα αμινοξέων, όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ειδών διατροφής για βρέφη και παιδιά αλλεργικά στις πρωτεΐνες αγελαδινού γάλακτος, πρέπει να κατατάσσονται στην κλάση 2106 της ονοματολογίας αυτής, ως «παρασκευάσματα διατροφής», εφόσον, λόγω των αντικειμενικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων τους, τα προϊόντα αυτά δεν έχουν σαφώς καθορισμένες θεραπευτικές ή προφυλακτικές ιδιότητες ή χαρακτηριστικά, η επίδραση των οποίων να επικεντρώνεται σε συγκεκριμένες λειτουργίες του ανθρωπίνου οργανισμού, και, συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν για την πρόληψη ή τη θεραπεία ασθένειας ή παθήσεως, ούτε προορίζονται φύσει για ιατρική χρήση, πράγμα που απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 339 της 29.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-367/14) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις υπέρ επιχειρήσεων οι οποίες έχουν την έδρα τους στη Βενετία και την Chioggia — Μειώσεις κοινωνικών εισφορών — Μη ανάκτηση των ενισχύσεων εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Χρηματική ποινή — Κατ' αποκοπήν ποσό)

(2015/C 371/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Conte, D. Grespan και B. Stromsky)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει, κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με το έγγραφο οχλήσεως που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 21 Νοεμβρίου 2012, τα απαιτούμενα μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-302/09, EU:C:2011:634), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Υποχρεώνει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της παρούσας αποφάσεως και έως την εκτέλεση της αποφάσεως Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-302/09, EU:C:2011:634), χρηματική ποινή ύψους 12 εκατομμυρίων ευρώ ανά εξάμηνο καθυστερήσεως στη λήψη των απαιτούμενων μέτρων προς συμμόρφωση με την ως άνω απόφαση Επιτροπή κατά Ιταλίας.
- 3) Υποχρεώνει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», κατ' αποκοπήν ποσό 30 εκατομμυρίων ευρώ.
- 4) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 395 της 10.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του *Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia* (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA κατά Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza*

(Υπόθεση C-416/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών — Οδηγίες 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK, 2002/22/EK — Ελεύθερη κυκλοφορία του τερματικού εξοπλισμού των επίγειων κινητών τηλεπικοινωνιών — Οδηγία 1999/5/EK — Τέλος για τη χρήση τερματικού εξοπλισμού — Γενική άδεια ή άδεια λειτουργίας — Σύμβαση συνδρομής η οποία επέχει θέση γενικής άδειας ή άδειας λειτουργίας — Διαφοροποίηση ως προς τη μεταχείριση των χρηστών με ή χωρίς σύμβαση συνδρομής)

(2015/C 371/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA

κατά

Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

Διατακτικό

1) Οι οδηγίες:

- 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με τον ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών, ιδίως, το άρθρο 8 αυτής,
- 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση),
- 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009,
- 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), και
- 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009,

έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση σχετικά με την επιβολή επιβαρύνσεως, όπως το τέλος παραχωρήσεως δημόσιας υπηρεσίας, βάσει της οποίας η χρήση του τερματικού εξοπλισμού των επίγειων κινητών τηλεπικοινωνιών, στο πλαίσιο συμβάσεως συνδρομής, υπόκειται σε γενική άδεια ή σε άδεια λειτουργίας καθώς και στην καταβολή του τέλους αυτού, καθόσον η σύμβαση συνδρομής επέχει, αυτή καθ' εαυτήν, θέση άδειας λειτουργίας ή γενικής άδειας και, επομένως, δεν απαιτείται συναφώς καμία παρέμβαση της δημόσιας διοικήσεως.

- 2) Το άρθρο 20 της οδηγίας 2002/22, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136, και το άρθρο 8 της οδηγίας 1999/5 έχουν την έννοια ότι, προκειμένου περί επιβολής επιβαρύνσεως όπως το τέλος παραχωρήσεως δημόσιας υπηρεσίας, δεν αντιτίθενται στην υποκατάσταση γενικής άδειας ή άδειας λειτουργίας ραδιοσταθμού από σύμβαση συνδρομής σε υπηρεσία κινητής τηλεφωνίας, η οποία εξάλλου πρέπει να διευκρινίζει το είδος του οικείου τερματικού εξοπλισμού και τη σχετική έγκριση.
- 3) Σε περίπτωση όπως αυτή των υποθέσεων της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης, όπως προκύπτει από τις οδηγίες 1999/5, 2002/19, 2002/20, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140, 2002/21 και 2002/22, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136 και το άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε διαφορετική μεταχείριση των χρηστών τερματικού εξοπλισμού επίγειας κινητής ραδιοεπικοινωνίας, αναλόγως του αν συνάπτουν σύμβαση συνδρομής σε υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας ή αγοράζουν τις υπηρεσίες αυτές υπό μορφή προπληρωμένων τυχόν επαναφορτιζόμενων καρτών, δυνάμει της οποίας μόνον οι πρώτοι υπόκεινται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή η οποία θεσπίζει το τέλος παραχωρήσεως δημόσιας υπηρεσίας.

(¹) EE C 431 της 1.2.2014.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 3 Αυγούστου 2015 — NEW WAVE CZ a.s. κατά ALLTOYS spol. s r. o.

(Υπόθεση C-427/15)

(2015/C 371/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα και αναιρεσίβλητη: NEW WAVE CZ a.s.

Καθής και αναιρεσείουσα: ALLTOYS spol. s r. o.

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι εμπίπτει στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας η περίπτωση κατά την οποία, μετά την περάτωση, με τελεσίδικη απόφαση, της διαδικασίας βάσει της οποίας αναγνωρίστηκε η προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, ο αιτών ζητεί με ξεχωριστή διαδικασία την παροχή πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής υπηρεσιών που προσβάλλουν αυτό το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας (προκειμένου, φερ' ειπείν, να καταστεί δυνατή η ακριβής αποτίμηση της ζημίας και εν συνεχεία, να ζητηθεί δικαστικά η αποκατάστασή της);

⁽¹⁾ ΕΕ 2004 L 157, σ. 45.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 7 Αυγούστου 2015 — Odvolací finanční ředitelství v Pavlína Baštoná

(Υπόθεση C-432/15)

(2015/C 371/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Odvolací finanční ředitelství

Αναιρεσίβλητη: Pavlína Baštoná

Προδικαστικά ερωτήματα

1α. Σε περίπτωση που ιδιοκτήτης αλόγου (πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο) παραδίδει αλόγο του σε διοργανωτή ιπποδρομιών προκειμένου αυτό να συμμετάσχει στους αγώνες που ο τελευταίος διοργανώνει, συνιστά η παροχή του αυτή παροχή υπηρεσίας που πραγματοποιείται εξ επαχθούς αιτίας κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK⁽¹⁾ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, υποκείμενη εξ αυτού του λόγου στον ΦΠΑ;

- 1β. Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι καταφατική, πρέπει να θεωρείται ότι επέχει θέση αντιπαροχής προς την ανωτέρω παροχή του ιδιοκτήτη το χρηματικό έπαθλο του αγώνα (το οποίο, ασφαλώς, δεν απονέμεται σε όλα τα άλογα που συμμετέχουν σε αυτόν), ή μήπως δύναται να λογίζεται ως αντιπαροχή η υπηρεσία που παρέχει ο διοργανωτής του αγώνα στον ιδιοκτήτη του αλόγου και συνίσταται στη δυνατότητα συμμετοχής του στις ιπποδρομίες, ή τι άλλο θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αντιπαροχή;
- 1γ. Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι αρνητική, μπορεί αυτή καθαυτή η συγκεκριμένη πραγματική κατάσταση να δικαιολογήσει μείωση της εκπτώσεως φόρου εισροών ΦΠΑ επί φορολογητέων παροχών που έχουν ληφθεί και χρησιμοποιηθεί από εκτροφέα/εκπαιδευτή αλόγων προκειμένου αυτός να προετοιμάσει για ιπποδρομίες άλογα της ιδιοκτησίας του, ή μήπως πρέπει να θεωρείται ότι η συμμετοχή των αλόγων σε ιπποδρομίες εντάσσεται ούτως ή άλλως στην οικονομική του δραστηριότητα ως προσώπου το οποίο δραστηριοποιείται στον τομέα εκτροφής και εκπαιδύσεως αλόγων ιδιοκτησίας του ή τρίτων που χρησιμοποιούνται σε ιπποδρομίες, και ως εκ τούτου θεωρείται ότι τα έξοδα εκτροφής και συμμετοχής τους στις ιπποδρομίες περιλαμβάνονται στα γενικά έξοδα που συνδέονται με την οικονομική του δραστηριότητα; Σε περίπτωση που η απάντηση σε αυτό το σκέλος του ερωτήματος είναι καταφατική, πρέπει το χρηματικό έπαθλο του αγώνα να συνυπολογίζεται στη βάση επιβολής του φόρου και στον αντίστοιχο ΦΠΑ εκρών ή μήπως αποτελεί εισόδημα το οποίο ουδόλως επηρεάζει τη βάση επιβολής φόρου ΦΠΑ;
- 2α. Σε περίπτωση που για τους σκοπούς του ΦΠΑ κρίνεται αναγκαίο να λογίζονται διάφορες επιμέρους παροχές ως ενιαία παροχή, ποια κριτήρια πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να καθορίζεται η μεταξύ των παροχών σχέση, τουτέστιν, βάσει ποιων κριτηρίων κρίνεται αν πρόκειται για ισότιμες μεταξύ τους παροχές ή για παροχές που τελούν σε σχέση κύριας προς παρεπόμενη; Ιεραρχούνται, άραγε, τα κριτήρια αυτά ως προς τη σειρά και τη βαρύτητά τους;
- 2β. Έχει το άρθρο 98 της οδηγίας 2006/112/EK σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα III αυτής, την έννοια ότι απαγορεύεται η υπαγωγή υπηρεσίας στον μειωμένο συντελεστή όταν συντίθεται από δύο επιμέρους παροχές οι οποίες για τους σκοπούς του ΦΠΑ θεωρούνται ως ενιαία παροχή και είναι ισότιμες μεταξύ τους, και η μία εξ αυτών δεν δύναται καθαυτή να υπαχθεί σε καμία από τις κατηγορίες του παραρτήματος III της οδηγίας 2006/112/EK σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας;
- 2γ. Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 2β είναι καταφατική, απαγορεύει ο συνδυασμός της επιμέρους παροχής του δικαιώματος χρήσεως αθλητικών εγκαταστάσεων με την επιμέρους παροχή του εκπαιδύσεως αλόγων ιπποδρομιών, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, την υπαγωγή της υπηρεσίας αυτής ως σύνολο στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ του σημείου 14 του παραρτήματος III της οδηγίας 2006/112/EK σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας;
- 2δ. Σε περίπτωση που από την απάντηση στο ερώτημα 2γ προκύπτει ότι δεν απαγορεύεται η εφαρμογή μειωμένου συντελεστή, ασκεί επιρροή για την υπαγωγή στον σχετικό συντελεστή ΦΠΑ το γεγονός ότι το υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο, παράλληλα με την παροχή χρήσεως αθλητικών εγκαταστάσεων και την παροχή εκπαιδύσεως, προσφέρει επίσης παροχές σταβλισμού, σιτίσεως και εν γένει φροντίδας των αλόγων; Πρέπει για τους σκοπούς του ΦΠΑ να λογίζονται όλες αυτές οι επιμέρους παροχές ως ένα ενιαίο σύνολο, υποκείμενες για τον λόγο αυτό σε ενιαία φορολογική μεταχείριση;

(¹) EE L 347, 11.12.2006, σ. 1.

Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-481/15)

(2015/C 371/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls, F. Wilman)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να διασφαλίσει, στον βαθμό και με τη συχνότητα που κρίνεται απαραίτητο, την τακτική παρακολούθηση συγκεκριμένων κοινών βασικών προτύπων για την αεροπορική ασφάλεια, καθώς και να διορίσει επαρκή αριθμό ελεγκτών για την εφαρμογή των μέτρων ελέγχου ποιότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 300/2008⁽¹⁾ καθώς και δυνάμει των παραγράφων 4.1, 4.2, 7.5 και 14, του Παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τα εξής:

Το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 300/2008, καθώς και οι παράγραφοι 4.1, 4.2, 7.5 και 14, του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού επιβάλλουν σε κάθε κράτος μέλος την υποχρέωση να διασφαλίσει, στον βαθμό και με τη συχνότητα που κρίνεται απαραίτητο, την τακτική παρακολούθηση συγκεκριμένων κοινών βασικών προτύπων για την αεροπορική ασφάλεια, καθώς και να διορίσει επαρκή αριθμό ελεγκτών για την εφαρμογή των μέτρων ελέγχου ποιότητας.

Η Γερμανία δεν συμμορφώθηκε προς την ως άνω υποχρέωση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 300/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2008, για τη θέσπιση κοινών κανόνων στο πεδίο της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2320/2002 (ΕΕ L 97, σ. 72), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 18/2010 της Επιτροπής της 8ης Ιανουαρίου 2010 (ΕΕ L 7, σ. 3).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Σεπτεμβρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 15 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-314/13, Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-495/15 P)

(2015/C 371/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Recchia και P. Guerra e Andrade)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2015 στο πλαίσιο της υποθέσεως T-314/13·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να αποφανθεί επ' αυτής·
- να καταδικάσει το Πορτογαλικό Δημόσιο στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Λόγοι αναιρέσεως — Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η Επιτροπή πρέπει να εκδώσει απόφαση περί δημοσιονομικής διορθώσεως, στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής, εντός της προθεσμίας την οποία ορίζει η νομοθετική πράξη βάσεως, η οποία αρχίζει από την ημερομηνία ακροάσεως του κράτους μέλους.

Επικουρικός, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκδώσει η Επιτροπή την απόφαση περί δημοσιονομικής διορθώσεως είναι αποκλειστική, η μη τήρηση της οποίας συνιστά, κατά συνέπεια, παράβαση ουσιαστικής διατάξεως η οποία καθιστά άκυρη την εκπροθέσμως εκδοθείσα απόφαση.

Κύρια επιχειρήματα — Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν τύγχανε εφαρμογής εν προκειμένω το άρθρο 100 του κανονισμού 1083/2006 ⁽¹⁾, αλλά το άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού 1164/94 ⁽²⁾. Κατά την Επιτροπή, ο τρόπος κατά τον οποίο ερμηνεύει το Γενικό Δικαστήριο το άρθρο 108 του κανονισμού 1083/2006 είναι εσφαλμένος. Το άρθρο 108 εφαρμόζεται μόνο σε συγχρηματοδοτούμενα σχέδια που εγκρίνονται συμφώνως προς τους νέους κανόνες (περίοδος 2007-2013). Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η εφαρμοστέα διάταξη ήταν, κατά το άρθρο 105 του κανονισμού 1083/2006, το άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού 1164/94. Κατά την Επιτροπή, ο κανονισμός 1164/94 δεν προβλέπει καμία προθεσμία εντός της οποίας να υποχρεούται η Επιτροπή να εκδώσει την απόφαση περί δημοσιονομικής διορθώσεως.

Επικουρικός, η Επιτροπή διατείνεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν όρισε αποκλειστική προθεσμία εντός της οποίας η Επιτροπή οφείλει να εκδώσει αποφάσεις περί δημοσιονομικής διορθώσεως. Οι αποφάσεις περί δημοσιονομικής διορθώσεως αποσκοπούν κατά κύριο λόγο στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Εξάλλου, η νομοθεσία δεν προβλέπει καμία κύρωση ούτε συνέπεια όσον αφορά τη μη τήρηση της προθεσμίας. Η προθεσμία για την έκδοση της αποφάσεως περί δημοσιονομικής διορθώσεως είναι μια συνήθης προθεσμία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 (ΕΕ L 210, σ. 25).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1164/94 του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του ταμείου συνοχής (ΕΕ L 130, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Deutsche Post κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-421/07 RENV) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Διανομή αλληλογραφίας — Μέτρα των γερμανικών αρχών υπέρ της Deutsche Post AG — Απόφαση κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Έννομο συμφέρον — Εκ νέου κίνηση περατωθείσας διαδικασίας — Αποτελέσματα δικαστικής αποφάσεως περί ακυρώσεως πράξεως)

(2015/C 371/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Sedemund και T. Lübbig, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Martenczuk, T. Maxian Rusche και R. Sauer)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθή: UPS Europe NV/SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Ottervanger, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, [ΕΚ] όσον αφορά κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Deutsche Post AG [κρατική ενίσχυση C 36/07 (πρώην NN 25/07)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, αναφορικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Deutsche Post AG [κρατική ενίσχυση C 36/07 (πρώην NN 25/07)], καθόσον με αυτή κινήθηκε η επίσημη διαδικασία έρευνας ως προς τα αναφερόμενα κρατικά μέτρα, με εξαίρεση τις κρατικές εγγυήσεις που παρασχέθηκαν υπέρ της Deutsche Bundespost Postdienst και της Deutsche Post.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, στα δικαστικά έξοδα της Deutsche Post στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως, περιλαμβανομένων και εκείνων στα οποία υπεβλήθη στο πλαίσιο της διαδικασίας αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.
- 3) Η UPS Europe NV/SA και η UPS Deutschland Inc. & Co. OHG φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2015 — ClientEarth και International Chemical Secretariat κατά ECHA

(Υπόθεση T-245/11) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του ECHA — Έγγραφα προερχόμενα από τρίτους — Προθεσμία απαντήσεως σε αίτηση προσβάσεως — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των διαδικασιών λήψεως αποφάσεων — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον — Περιβαλλοντικές πληροφορίες — Εκπομπές στο περιβάλλον]

(2015/C 371/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) και The International Chemical Secretariat (Göteborg, Σουηδία) (εκπρόσωπος: P. Kirch, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: M. Heikkilä, A. Iber και T. Zbihlej, επικουρούμενοι από τον D. Abrahams, barrister)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Manhaeve, P. Oliver και C. ten Dam, στη συνέχεια E. Manhaeve, P. Oliver και F. Clotuche-Duvieusart και τέλος E. Manhaeve, F. Clotuche-Duvieusart και J. Tomkim)· και European Chemical Industry Council (Cefic) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Bronckers και Y. van Gerven, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του ECHA της 4ης Μαρτίου 2011 περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως σε πληροφοριακά στοιχεία που προσκομίστηκαν στο πλαίσιο διαδικασίας καταχωρίσεως χημικών ουσιών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) της 4ης Μαρτίου 2011, περί απορρίψεως του αιτήματος γνωστοποιήσεως των πληροφοριών που ζητήθηκαν με το σημείο 1 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών, κατά το μέρος που το σημείο αυτό αφορά τις επωνυμίες και τα στοιχεία επικοινωνίας των 6 611 εταιριών, τα οποία ήταν προσβάσιμα μέσω του διαδικτύου κατά την 23η Απριλίου 2014.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του ECHA της 4ης Μαρτίου 2011, περί απορρίψεως του αιτήματος γνωστοποιήσεως των πληροφοριών που ζητήθηκαν με το σημείο 1 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών, κατά το μέρος που το σημείο αυτό αφορά πληροφορίες που δεν είχαν ακόμη γνωστοποιηθεί κατά την 23η Απριλίου 2014.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 4) Κάθε διάδικος, συμπεριλαμβανομένων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του European Chemical Industry Council (Cefic), φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 194 της 2.7.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Oil Pension Fund Investment Company κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-121/13) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Ρύθμιση των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)

(2015/C 371/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oil Pension Fund Investment Company (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: K. Kleinschmidt, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και J. P. Hix)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71), καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον εγγράφει το όνομα της Oil Pension Fund Investment Company στον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ.
- 2) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον εγγράφει το όνομα της Oil Pension Fund Investment Company στον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
- 3) Τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2012/829 και του εκτελεστικού κανονισμού 1264/2012 διατηρούνται όσον αφορά την Oil Pension Fund Investment Company έως την ημερομηνία εκπνοής της κατά το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως ή, αν ασκηθεί εμπροθέσμως αναιρεση, έως την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της Oil Pension Fund Investment Company.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 4.5.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — *First Islamic Investment Bank* κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-161/13) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό να εμποδισθεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλάνη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αναλογικότητα)

(2015/C 371/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *First Islamic Investment Bank Ltd* (Labuan, Μαλαισία) (εκπρόσωποι: B. Mettetal και C. Wucher-North, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Á. de Elera-San Miguel Hurtado και M. Bishop)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55), και, αφετέρου, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου να διατηρήσει σε ισχύ τα εις βάρος της προσφεύγουσας περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει, στο μέτρο που αφορούν τη *First Islamic Investment Bank Ltd*:

— το σημείο I του παραρτήματος της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·

— το σημείο I του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η *First Islamic Investment Bank* θα φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της καθώς και το ήμισυ των εξόδων του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Συμβούλιο θα φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του καθώς και το ήμισυ των εξόδων της *First Islamic Investment Bank*.

⁽¹⁾ ΕΕ C 141 της 18.5.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — IOC-UK κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-428/13) ⁽¹⁾

(«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαίωμα ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Ίση μεταχείριση και αποφυγή των διακρίσεων»)

(2015/C 371/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers et N. Pilkington, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Piessevaux και M. Bishop)

Παρεμβαίνουν υπέρ του καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικά S. Behzadi-Spencer και V. Kaye, στη συνέχεια V. Kaye, επικουρούμενοι από τον M. Gray, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως 2013/270/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 156, σ. 10), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 522/2013 του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 156, σ. 3).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK)* φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 313 της 26.10.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Wahlström κατά Frontex

(Υπόθεση T-653/13 P) ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση αξιολογήσεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2010 — Ετήσιος διάλογος με τον αξιολογητή — Καθορισμός στόχων»)

(2015/C 371/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Kari Wahlström (Εσροο, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex) (εκπρόσωποι: S. Vuorensoja και H. Caniard, επικουρούμενοι από τους A. Duron και D. Waelbroeck, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 9 Οκτωβρίου 2013, Wahlström κατά Frontex (F-116/12, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2013:143)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) στις 9 Οκτωβρίου 2012, Wahlström κατά Frontex (F-116/12, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2013:143), στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε πρωτοδίκως καθώς και το αίτημα αποζημιώσεως.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης κατά τα λοιπά.
- 3) Ακυρώνει την έκθεση αξιολογήσεως του Kari Wahlström για το έτος 2010.
- 4) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex) υποχρεούται να καταβάλει αποζημίωση ύψους 2 000 ευρώ στον K. Wahlström.
- 5) Η Frontex καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του παρόντος βαθμού και τα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

(¹) EE C 52 της 22.2.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Federaci3n Nacional de Cafeteros de Colombia κατά ΓΕΕΑ — Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE)

(Υπόθεση T-359/14) (¹)

[«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα COLOMBIANO COFFEE HOUSE — Προγενέστερη προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη Café de Colombia — Άρθρα 13 και 14 του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2015/C 371/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Federaci3n Nacional de Cafeteros de Colombia (Μπογκοτά, Κολομβία) (εκπρόσωποι: A. Pomares Caballero και M. Pomares Caballero, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O. Mondéjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Accelerate s.a.l. (Βηρυτός, Λίβανος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Μαρτίου 2014 (υπόθεση R 1200/2013-5), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας μεταξύ της Federaci3n Nacional de Cafeteros de Colombia και της Accelerate s.a.l.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 27ης Μαρτίου 2014 (υπόθεση R 1200/2013-5), καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας.
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Federaci3n Nacional de Cafeteros de Colombia.

(¹) ΕΕ C 253 της 4.8.2014.

Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2015 — KV κατά ΕΑCΕΑ

(Υπόθεση T-484/15)

(2015/C 371/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: KV (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση ΕΑCΕΑ/ΜΗ/ΟΓ/ΟΚΡΑΡF15D01 3150 του προϊσταμένου διοικητικής μονάδας του Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού για τη χρηματοδότηση της συμφωνίας αριθ. 519177-LLP-1-2011-1-GR-KA3-KA3NW όσον αφορά το έργο «Facilitating and fostering digital competence through volunteers' project»,
- να καταδικάσει τον καθού (στο εξής: ΕΑCΕΑ) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση εμφοχώρησε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

- Η προσβαλλόμενη απόφαση φέρει το στίγμα πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως επειδή η απόφαση αυτή διακρίνει μεταξύ «συνήθους» και «πρόσθετης» υπηρεσίας που οι εταίροι/μέτοχοι της προσφεύγουσας παρέχουν κατά τη διάρκεια του σχετικού έργου, δεδομένου ότι ο ΕΑCΕΑ προδήλως παρέβλεψε τη φύση των παρεχόμενων από τους εταίρους υπηρεσιών, τη σαφή βούληση της γενικής συνελεύσεως της προσφεύγουσας να ξετάσει και να ρυθμίσει τέτοιου είδους υπηρεσίες θεωρώντας ότι συνιστούν διακριτή, μη εμπίπτουσα στις διατάξεις του καταστατικού κατηγορία, και το γεγονός ότι οι παρεχόμενες από τους εταίρους υπηρεσίες εντός του πλαισίου του εν λόγω έργου ικανοποιούν όλες τις απαιτήσεις της προαναφερθείσας απόφασης της γενικής συνελεύσεως.

2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση εμφίλοχώρησε και δεύτερη πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

- Η προσβαλλόμενη απόφαση φέρει το στίγμα πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως σχετικά με την αιτιολογία όσον αφορά τη σχέση εξαρτήσεως μεταξύ των εταιρών/μετόχων και της προσφεύγουσας, η ύπαρξη της οποίας σαφώς αποδείχθηκε από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στον ΕΑΧΕΑ.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Αυγούστου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 18 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση F-5/14, CX κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-493/15 P)

(2015/C 371/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Ehrbar)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: CX (Enghien, Βέλγιο)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως της 18ης Ιουνίου 2015 στην υπόθεση F-5/14, CX κατά Επιτροπής
- να παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως για να αποφασίσει για τα υπόλοιπα ένδικα μέσα
- να επιφυλαχθεί ως προς τα έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της ανατρέσεως της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος, σχετικά με τις ιατρικές απόψεις στο πλαίσιο μιας πειθαρχικής διαδικασίας, που απορρέει από σφάλματα λόγω πλάνης δικαίου (i) των κανόνων σχετικά με το βάρος απόδειξης, (ii) του παραρτήματος IX του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) (iii) του άρθρου 59 του ΚΥΚ και (iv) των δεξιοτήτων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως (στο εξής το «ΔΔΔ»).
2. Δεύτερος λόγος, σχετικός με την έννοια της δέσμης συγκλινουσών ενδείξεων, που οφείλεται σε εσφαλμένη γνώση των υποχρεώσεων που σχετίζονται με τους κανόνες αποδείξεως και την πλημμελή αιτιολόγηση.
3. Τρίτος λόγος που απορρέει από σφάλμα δικαίου της ερμηνείας της αρχής της αρωγής, το ΔΔΔ έχοντας κρίνει, με βάση τα στοιχεία αποδείξεως που διέθετε όταν εξέδωσε την απόφασή του, ότι η Επιτροπή είχε παραβιάσει την αρχή της αρωγής μην έχοντας καλέσει, σε τρίτη συνεδρίαση, την αναιρεσείουσα στην πρωτοβάθμια δίκη, κρίνοντας πως, πρώτον, τα πραγματικά περιστατικά ήταν σχετικά παλαιά, δεύτερον, πως ο υπάλληλος βρισκόταν σε αναρρωτική άδεια και τρίτον, ο δικηγόρος του είχε αρνηθεί για δεύτερη φορά την κλήση.

4. Τέταρτος λόγος που απορρέει από εσφαλμένη αιτιολογία, σχετικά με τις συνέπειες της παραβίασης του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης και μιας υλικής ανακρίβειας των περιστατικών, το ΔΔΔ θα μπορούσε να έχει βασιστεί σε ανακριβή περιστατικά και καταλήγει πως η ακρόαση της αναιρεσείουσας στην πρωτοβάθμια δίκη θα μπορούσε να επηρεάσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Αυγούστου 2015 ο CX κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση F-27/13, CX κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-496/15 P)

(2015/C 371/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: CX (Enghien, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσης παραδεκτή και βάσιμη·
- κατά συνέπεια, να αναίρεσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2015, επιδοθείσα την ημέρα της δημοσίευσής της, στην υπόθεση F-27/13· και
- να κρίνει το ίδιο επί της διαφοράς, να δεχθεί τα αρχικά αιτήματα του νυν αναιρεσείοντος και, ως εκ τούτου, να κάνει δεκτά τα αιτήματα που είχε διατυπώσει αυτός πρωτοδικώς, αποκλεισμένου οποιουδήποτε νέου αιτήματος·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής του, ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πολλαπλή προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) τα αγνόησε, από το μη υποστατό των προσαπτομένων πραγματικών περιστατικών, από την άρνηση τόσο της Επιτροπής όσο και του ΔΔΔ να προβούν στις εξακριβώσεις που ήταν απαραίτητες προς διαπίστωση της αλήθειας, καθώς και από πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 4 και 6 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) και του άρθρου 9 του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ, στο μέτρο που το ΔΔΔ αναγνωρίζει ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν έχει την εξουσία να τιμωρήσει τον εμπλεκόμενο υπάλληλο ορίζοντας ευθέως την «κατάταξη» του σε συγκεκριμένο βαθμό, αλλά μόνον την εξουσία να τον υποβιβάσει, χωρίς ωστόσο να αντλεί δεόντως τις εκ της εξουσίας αυτής συνέπειες.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2015 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-506/15)**

(2015/C 371/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Ε. Λευθεριώτου, Ό. Τσιρκινίδου και Α.-Ε. Βασιλοπούλου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 2015 «για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) που κοινοποιήθηκε υπό τον αριθμό C(2015) 4076 (1)», κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα των αποσυνδεδεμένων άμεσων ενισχύσεων κατά τα έτη αιτήσεων 2009, 2010 και 2011 και στον τομέα της πολλαπλής συμμόρφωσης κατά το έτος αιτήσεων 2011, καθώς και κατά την παράλειψή της να επιστρέψει στην Ελληνική Δημοκρατία ποσό 10 460 620,42 ευρώ, με βάση την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-632/11, Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο ιστορικό και τα προβαλλόμενα με τους λόγους ακυρώσεως· και
- να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

Ειδικότερα, για τη δημοσιονομική διόρθωση που επιβάλλεται στα πλαίσια του καθεστώτος αποσυνδεδεμένων άμεσων ενισχύσεων, η Ελληνική Δημοκρατία προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται στο πλαίσιο της επιβαλλόμενης κατ'αποκοπήν διόρθωσης 25 % για αδυναμίες κατά τον ορισμό και τον έλεγχο των μονίμων βοσκοτόπων κατά τα έτη 2009, 2010 και 2011, αντλούμενος από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού 796/2004 (2) (και του μεταγενέστερου άρθρου 2, στοιχείο γ') του κανονισμού 1120/2009 (3)).
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως επίσης προβάλλεται στο πλαίσιο της επιβαλλόμενης κατ'αποκοπήν διόρθωσης 25 % για αδυναμίες κατά τον ορισμό και τον έλεγχο των μονίμων βοσκοτόπων κατά τα έτη 2009, 2010 και 2011, αντλούμενος από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών, ως προς τη συνδρομή των προϋποθέσεων επιβολής δημοσιονομικής διόρθωσης 25 % — έλλειψη αιτιολογίας — υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής και ταυτόχρονα παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, προβάλλεται στο πλαίσιο της επιβαλλόμενης κατ'αποκοπήν διόρθωσης 5 % για αδυναμίες του συστήματος αναγνώρισης αγροτεμαχίων (ΣΑΑ) κατά το πρώτο έτος εφαρμογής του (2009), αντλούμενος από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών — υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής και ταυτόχρονα παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, προβάλλεται στο πλαίσιο των επιβαλλόμενων κατ'αποκοπήν διορθώσεων για αδυναμίες στους επιτόπιους ελέγχους και συγκεκριμένα, για τη διόρθωση 2 % για αναποτελεσματικότητα της ανάλυσης κινδύνων για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, αντλούμενος από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 1122/2009 ⁽⁴⁾ και του άρθρου 27 του κανονισμού 796/2004 — προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Περαιτέρω, για τα λοιπά προσβαλλόμενα κεφάλαια της εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής προβάλλονται και οι ακόλουθοι δύο λόγοι ακυρώσεως:

5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αναφέρεται στη δημοσιονομική διόρθωση σε ποσοστό 2 % κατ'αποκοπήν που επιβάλλεται στα πλαίσια του καθεστώτος της πολλαπλής συμμόρφωσης για το έτος αιτήσεων 2011, αντλούμενος από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 11 του κανονισμού 885/2006 ⁽⁵⁾ και του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005 ⁽⁶⁾ — ανεπαρκής αιτιολογία — πλάνη περί τα πράγματα, ως προς την κατ'αποκοπή διόρθωση 2 % για το έτος αιτήσεων 2011.
6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ποσό που πρέπει να επιστραφεί στην Ελληνική Δημοκρατία σε εκτέλεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-632/11 αντλούμενος από παράβαση των άρθρων 266 και 280 ΣΛΕΕ σχετικά με την υποχρέωση της Επιτροπής να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου και έλλειψη αιτιολογίας για τη μη επιστροφή ποσού 10 460 620,42 ευρώ στην Ελληνική Δημοκρατία, μετά την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση T-632/11.

⁽¹⁾ ΕΕ L 182, σ. 39

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 141, σ. 18)

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1120/2009 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στον τίτλο III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 316, σ. 1)

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1122/2009 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου, όσον αφορά στην πολλαπλή συμμόρφωση, στη διαφοροποίηση και στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά στην πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοινικό τομέα (ΕΕ L 316, σ. 65)

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ L 171, σ. 90)

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1)

Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2015 — Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-508/15)

(2015/C 371/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, M. Palionis και A. Petrauskaitė)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το [Γενικό] Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1119 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), στο μέτρο που η εν λόγω απόφαση αφορά τη Δημοκρατία της Λιθουανίας και συνδέεται με το σύστημα πρόωρων συνταξιοδοτήσεων από την παραγωγή γεωργικών προϊόντων (θέση του προϋπολογισμού: 6711).
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα επικαλείται έναν λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παραβίαση του δικαιού της Ένωσης:

Με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013⁽¹⁾ σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας, διότι:

- (1) Χωρίς να λάβει υπόψη της το είδος της παραβάσεως και την οικονομική ζημία που υπέστη η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Επιτροπή επέβαλε κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση, μολονότι οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν μετά τον αναδρομικό έλεγχο του συνόλου των αιτήσεων, ο οποίος διενεργήθηκε από τις λιθουανικές αρχές κατά τον προσήκοντα και εύλογο τρόπο, κατέστησαν δυνατό τον ακριβή προσδιορισμό της πραγματικής ζημίας που υπέστη η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Λιθουανίας υποστηρίζει ότι οι αναδρομικοί έλεγχοι που διενήργησαν οι λιθουανικές συνιστούσαν το κατάλληλο μέσο για τον προσδιορισμό της πραγματικής οικονομικής ζημίας, καθόσον:
 - τα κριτήρια που επελέγησαν για τους εν λόγω ελέγχους ήταν σύμφωνα με την έννοια της παραγωγής γεωργικών προϊόντων.
 - η Επιτροπή εσφαλμένως συνέδεσε την έννοια της παραγωγής γεωργικών προϊόντων με την έννοια των ημισυντηρούμενων γεωργικών μονάδων.
 - η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τους στόχους της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και τα μέτρα τα οποία καθορίζονταν με σαφήνεια στα έγγραφα του προγράμματος αγροτικής αναπτύξεως.
- (2) Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή εσφαλμένως επέβαλε υπερβολική δημοσιονομική διόρθωση ύψους 5 %, στον βαθμό που η επιβολή της εν λόγω διορθώσεως προβλέπεται αποκλειστικά για τις περιπτώσεις όπου υφίσταται σημαντικός κίνδυνος οικονομικής ζημίας για τον προϋπολογισμό της Ένωσης, ενώ οι έλεγχοι που διενεργήθηκαν και οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν από τη Δημοκρατία της Λιθουανίας απέδειξαν ότι για τον προϋπολογισμό της Ένωσης θα ανέκυπτε μικρός μόνο οικονομικός κίνδυνος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347, σ. 549).

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2015 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-514/15)

(2015/C 371/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Hoffman, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Ιουνίου 2015, GESTDEM 2015/1291, με την οποία απορρίπτεται το αίτημα προσβάσεως της προσφεύγουσας στην εμπεριστατωμένη γνώμη που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινοποιήσεως 2014/537/PL,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 17ης Ιουλίου 2015, GESTDEM 2015/1291, με την οποία απορρίπτεται το αίτημα προσβάσεως της προσφεύγουσας στην εμπεριστατωμένη γνώμη που εξέδωσε η Δημοκρατία της Μάλτας στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινοποιήσεως 2014/537/PL,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου προβάλλεται παράβαση της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾ δια της απορρίψεως της αιτήσεως προσβάσεως στην εμπεριστατωμένη γνώμη της Επιτροπής.
 - Δεν είναι εύλογη η ερμηνεία της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 κατά την έννοια ότι η δημοσιοποίηση εγγράφου ευρισκομένου στην κατοχή της Επιτροπής δεν επιτρέπεται, εφόσον συνεπάγεται υπονόμηση του σκοπού του επιτόπιου ελέγχου, της έρευνας ή του λογιστικού ελέγχου, ακόμη και σε περίπτωση που το έγγραφο δεν έχει καταρτιστεί στο πλαίσιο ή για τον σκοπό τέτοιας διαδικασίας επιτόπιου ελέγχου, έρευνας ή λογιστικού ελέγχου.
 - Δεν ισχύει γενικό τεκμήριο ότι η δημοσιοποίηση εγγράφου υπονομεύει την προστασία του σκοπού της διαδικασίας λόγω παραβάσεως, προκειμένου περί εγγράφου προσκομισθέντος στο πλαίσιο διαδικασίας κοινοποιήσεως, διότι δεν υφίσταται τέτοιο τεκμήριο όσον αφορά τέτοια διαδικασία.
 - Η θέση της Επιτροπής ότι η γνώμη την οποία διατύπωσε αφορά μέτρο που αποσκοπούσε στην άρση παραβάσεως της νομοθεσίας της Ένωσης και ότι περιλαμβάνει παραπομπές στην προειδοποιητική επιστολή της Επιτροπής με την οποία κινήθηκε η διαδικασία λόγω παραβάσεως και αξιολόγηση του κοινοποιηθέντος μέτρου στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, δεν αποδεικνύει την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου ότι η εμπεριστατωμένη γνώμη δεν πρέπει να δημοσιοποιηθεί.
 - Η Επιτροπή αντιφάσκει, διότι στηρίζει την απόφασή της σε γενικό τεκμήριο, πλην όμως επικαλείται και τις ιδιαιτερότητες της «συγκεκριμένης περιπτώσεως».

2. Δεύτερο λόγος ακυρώσεως, σχετικά με παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, δια της απορρίψεως του αιτήματος περί μερικής προσβάσεως στην εμπειριστατωμένη γνώμη της Επιτροπής
 - Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή θα έπρεπε να δημοσιοποιήσει εν μέρει την εμπειριστατωμένη γνώμη της, δηλαδή μετά την απάλειψη τυχόν παραπομπών στην προειδοποιητική επιστολή σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως.
3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως, σχετικά με παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, λόγω απορρίψεως του αιτήματος προσβάσεως στην εμπειριστατωμένη γνώμη της Επιτροπής, παρά την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος γνωστοποιήσεώς της.
 - Δεδομένου ότι η εμπειριστατωμένη γνώμη αφορούσε μέτρο ήδη εξετασθέντος από το Κοινοβούλιο και ότι είχε ως αποτέλεσμα την τροποποίηση του μέτρου αυτού, η δημοσιοποίησή της είναι αναγκαία προκειμένου να μέλη του Κοινοβουλίου να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους η κυβέρνηση τους ζητεί να τροποποιήσουν το υποβληθέν σε αυτούς νομοσχέδιο. Επομένως, υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίησή της. Η δημοκρατική διαδικασία δεν μπορεί να λειτουργήσει σωστά εάν το Κοινοβούλιο καλείται να υλοποιήσει γνώμες της Επιτροπής οι οποίες δεν έχουν δημοσιοποιηθεί.
 - Εφόσον η νομιμότητα της διαδικασίας δημοσιοποίησεως και, συνεπώς, η δυνατότητα εφαρμογής του ψηφισμένου νομοσχεδίου εξαρτάται ενδεχομένως από το περιεχόμενο της γνώμης της Επιτροπής, υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίησή της, λόγω του δικαιώματος στην ασφάλεια δικαίου.
4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως, σχετικά με αντίθεση της απορρίψεως της αιτήσεως προσβάσεως στην εμπειριστατωμένη γνώμη της Επιτροπής στην αιτιολογική σκέψη 3 και στο άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 98/34/ΕΚ⁽²⁾.
 - Η άρνηση δημοσιοποίησεως της εμπειριστατωμένης γνώμης προσκρούει στη φύση της οδηγίας 98/34, η οποία στηρίζεται στη διαφάνεια· τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο σε περίπτωση που το οικείο κράτος μέλος δεν έχει επικαλεστεί τη ρήτρα εμπιστευτικότητας του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας.
5. Πέμπτος λόγος ακυρώσεως, σχετικά με παράβαση της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, του άρθρου 4, παράγραφος 5, και του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, λόγω απορρίψεως του αιτήματος προσβάσεως στην εμπειριστατωμένη γνώμη της Μάλτας.
 - Η απόρριψη του αιτήματος προσβάσεως στην εν λόγω γνώμη δεν μπορεί να στηριχθεί αποκλειστικά και μόνο στο γεγονός ότι η Επιτροπή σκοπεύει να συνεκτιμήσει την εμπειριστατωμένη γνώμη της Μάλτας ενόψει της εκδόσεως της αποφάσεώς της στο πλαίσιο εκκρεμούς διαδικασίας λόγω παραβάσεως ή ότι έχει συμπεριλάβει τη γνώμη αυτή στο φάκελο της εν λόγω διαδικασίας.
6. Έκτος λόγος ακυρώσεως, σχετικά με παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ δια της απορρίψεως του αιτήματος προσβάσεως στην εμπειριστατωμένη γνώμη της Μάλτας.
 - Η Επιτροπή αρχικώς αρνήθηκε να αποφασίσει επί της δημοσιοποίησεως της γνώμης της Μάλτας, επικαλούμενη λόγους οι οποίοι μπορούν να ερμηνευθούν μόνον υπό την έννοια ότι η απόφαση θα εξαρτηθεί από το εάν η Επιτροπή θα αποδεχθεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-402/12, Carl Schlyter κατά Επιτροπής, κατά την οποία οι εμπειριστατωμένες γνώμες μπορούν να δημοσιοποιούνται, ή εάν θα την προσβάλλει με αναίρεση. Η Επιτροπή, ωστόσο, δεν άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής και αρνήθηκε τη δημοσιοποίηση, για λόγους μη σχετιζόμενους με αυτήν, τους οποίους η ίδια η Επιτροπή θεώρησε κατά πάσα πιθανότητα ανεπαρκείς, διότι, αλλιώς, θα εξέδιδε αρνητική απόφαση ακόμη και πριν την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως αναρέσεως στην υπόθεση T-402/12.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ 1998, L 204, σ. 37).

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2015 — Almaz-Antey κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-515/15)**

(2015/C 371/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΟΑΟ Concern PVO Almaz-Antey (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: C. Stumpf και A. Haak, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/971 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2014/512/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ L 157, σ. 50), κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εφαρμογή επί της προσφεύγουσας, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά αδικαιολόγητη και δυσανάλογη προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, και μάλιστα του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε προσηκόντως ή επαρκώς την απόφασή του να περιλάβει την προσφεύγουσα στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα ενέχεται στην αποσταθεροποίηση της Ουκρανίας ή ότι επηρέασε καθ' οιονδήποτε τρόπο την επιτυχή εφαρμογή των συμφωνιών του Μινσκ.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη θεωρώντας ότι στην περίπτωση της προσφεύγουσας πληρούνται οποιοδήποτε από τα κριτήρια για την καταχώριση στο προσβαλλόμενο μέτρο.
6. Με τον έκτο λόγο υποστηρίζεται ότι κατόπιν της ακυρώσεως της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/971 του Συμβουλίου ο κανονισμός (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου στερείται επαρκούς νομικής βάσεως, πράγμα που σημαίνει ότι η καταχώριση της προσφεύγουσας στον κανονισμό (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου δυνάμει του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 826/2014 του Συμβουλίου στερείται πλέον πρακτικής αποτελεσματικότητας.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2015 — NICO κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-524/15)

(2015/C 371/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Ελβετία) (εκπρόσωποι: J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey και D. Rovetta, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διατάξει το Συμβούλιο, βάσει των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, να κοινοποιήσει το πλήρες κείμενο του παραρτήματος 1 του εγγράφου 7228/14 EXT 1 της 23ης Ιανουαρίου 2015 σχετικά με το «ΣΗΜΕΙΩΜΑ I/A» της γενικής γραμματείας του Συμβουλίου προς την επιτροπή των μονίμων αντιπροσώπων, καθώς και κάθε άλλο έγγραφο που αφορά την προσφεύγουσα,
- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου η οποία περιλαμβάνεται στο από 26 Ιουνίου 2015 έγγραφο, το οποίο απευθύνθηκε στους δικηγόρους της προσφεύγουσας, σχετικά με την επανεξέταση του καταλόγου των προσώπων και οντοτήτων που κατονομάζονται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, καθώς και στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 ⁽²⁾ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, όπως τέθηκε σε εφαρμογή με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά άρνηση διαγραφής της προσφεύγουσας από τον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος ακρόασης, παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως
 - Η προσφεύγουσα απλώς ενημερώθηκε κατά τη διαδικασία επανεξέτασεως ότι το Συμβούλιο έχει ήδη εκδώσει σε βάρος της αρνητική απόφαση. Δεν της παρασχέθηκε η δυνατότητα να υποβάλει σχόλια και να επικαλεστεί τα δικαιώματά άμυνας. Αντιθέτως, της τάχθηκε προθεσμία για την αποστολή σχολίων τα οποία το Συμβούλιο, αντί να λάβει υπόψη πριν εκδώσει την απόφασή του, θα εξετάσει μόνο σε χωριστή, μελλοντική διοικητική διαδικασία επανεξέτασεως της διαγραφής της προσφεύγουσας από τον κατάλογο.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι παρατέθηκε ανεπαρκής αιτιολογία
 - Η απόφαση επί της επανεξέτασεως δεν περιέχει προσηκουσα αιτιολογία η οποία θα επέτρεπε στην προσφεύγουσα να κατανοήσει τον λόγο για τον οποίο απορρίφθηκε η διοικητική αίτησή της να διαγραφεί από τον κατάλογο.

3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι στην απόφαση του Συμβουλίου εμφολοχώρησε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ότι η απόφαση αυτή συνιστά παράβαση σημαντικών διαδικαστικών και ουσιαστικών απαιτήσεων
- Είναι σαφές ότι Συμβούλιο, για να δικαιολογήσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στηρίχθηκε σε έγγραφα και αποδείξεις που αφορούν προηγούμενα στάδια της διοικητικής διαδικασίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά παράβαση σημαντικών διαδικαστικών και ουσιαστικών απαιτήσεων και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και εκδόθηκε χωρίς αρμοδιότητα του προσώπου που υπογράφει την προσβαλλόμενη απόφαση
- Το προσβαλλόμενο έγγραφο του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2015, στο οποίο περιλαμβάνεται η απόφαση να μη διαγραφεί η προσφεύγουσα, είναι από τυπικής απόψεως ελαττωματικό. Τέτοια ελαττώματα που αφορούν τον τύπο της επίμαχης πράξεως συνεπιφέρουν ουσιώδεις προσβολές των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας.

(¹) Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2015 — Petro Suisse Intertrade κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-525/15)

(2015/C 371/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Ελβετία) (εκπρόσωποι: J. Grayston, P. Gjortler, G. Pandey και D. Rovetta, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 161, σ. 19), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 161, σ. 1), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν την προσφεύγουσα στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,
- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου η οποία περιλαμβάνεται στο έγγραφο της 26ης Ιουνίου 2015, το οποίο απευθύνθηκε στους δικηγόρους της προσφεύγουσας, σχετικά με την επανεξέταση του καταλόγου των προσώπων και οντοτήτων που κατονομάζονται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ και στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά άρνηση διαγραφής της προσφεύγουσας από τον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι παρατέθηκε ανεπαρκής αιτιολογία
 - Η απόφαση της 26ης Ιουνίου 2015 (η προσβαλλόμενη απόφαση επί της επανεξετάσεως) χρησίμευσε επίσης ως έγγραφο κοινοποιήσεως της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου (στο εξής: προσβαλλόμενες πράξεις), χωρίς όμως στο έγγραφο για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων να παρατίθεται αιτιολογία.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι στην απόφαση του Συμβουλίου εμφιλοχώρησε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως
 - Μολονότι ανήκει στη ΝΙΟC, η προσφεύγουσα αποτελεί αυτοτελή νομική οντότητα η οποία εδρεύει στην Ελβετία και λειτουργεί νόμιμα ως τοπική εταιρία παροχής υπηρεσιών με πολύ περιορισμένο κύκλο εργασιών.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας
 - Το Συμβούλιο, επιτρέποντας σε συγκεκριμένο και μη προδιοριζόμενο κράτος μέλος να οδηγήσει το Συμβούλιο να λάβει απόφαση χωρίς προηγούμενες να εξετάσει όλα τα συναφή έγγραφα ή αποδεικτικά στοιχεία, εισήγαγε μονομερώς μια καινοφανή διαδικασία λήψεως αποφάσεων η οποία δεν έχει νομική βάση στο άρθρο 215 ΣΛΕΕ ή σε οποιοδήποτε άλλη διάταξη των Συνθηκών. Αυτός ο τρόπος ενέργειας διαταράσσει την ισορροπία μεταξύ των εξουσιών έρευνας και λήψεως αποφάσεως του Συμβουλίου και του δικαιώματος δικαστικής προστασίας της προσφεύγουσας.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος ιδιοκτησίας
 - Το Συμβούλιο, στην ουσία, ουδόλως αιτιολόγησε τους περιορισμούς που επέβαλε στην προσφεύγουσα. Η αναγραφή της προσφεύγουσας, μιας ελβετικής εταιρίας με περιορισμένες δραστηριότητες ως τοπικής εταιρίας παροχής υπηρεσιών, ουδαμώς δύναται να συμβάλει στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, και το Συμβούλιο δεν μπορεί να παράσχει αποδείξεις περί του αντιθέτου.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2015 — ΗΚ Intertrade κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-526/15)

(2015/C 371/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΗΚ Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Χονγκ-Κονγκ) (εκπρόσωποι: J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey και D. Rovetta, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 161, σ. 19), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 161, σ. 1), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν την προσφεύγουσα στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου η οποία περιλαμβάνεται στο έγγραφο της 26ης Ιουνίου 2015, το οποίο απευθύνθηκε στους δικηγόρους της προσφεύγουσας, σχετικά με την επανεξέταση του καταλόγου των προσώπων και οντοτήτων που κατονομάζονται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ και στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά άρνηση διαγραφής της προσφεύγουσας από τον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι παρατέθηκε ανεπαρκής αιτιολογία

- Η απόφαση της 26ης Ιουνίου 2015 (η προσβαλλόμενη απόφαση επί της επανεξετάσεως) χρησιμοποίησε επίσης ως έγγραφο κοινοποίησης της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου (στο εξής: προσβαλλόμενες πράξεις), χωρίς όμως στο έγγραφο για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων να παρατίθεται αιτιολογία. Εξάλλου, η αιτιολογία την οποία παρέθεσε το Συμβούλιο δεν πληροί το πρότυπο αιτιολογίας που ορίζει η νομολογία.

2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι στην απόφαση του Συμβουλίου εμφοιλόρησε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

- Μολονότι ανήκει στη ΝΙΟΚ, η προσφεύγουσα αποτελεί αυτοτελή νομική οντότητα η οποία εδρεύει στο Χονγκ-Κονγκ και δραστηριοποιείται στη χωριστή αγορά της Ασίας η οποία είναι πολύ απομακρυσμένη από κάθε έλεγχο που η ΝΙΟΚ φέρεται ότι ασκεί επί των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας.

3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- Το Συμβούλιο, επιτρέποντας σε ένα και μόνο κράτος μέλος, που δεν προσδιορίζεται, να οδηγήσει το Συμβούλιο να λάβει απόφαση χωρίς προηγουμένως να εξετάσει όλα τα συναφή έγγραφα ή αποδεικτικά στοιχεία, εισήγαγε μονομερώς μια καινοφανή διαδικασία λήψεως αποφάσεων η οποία δεν έχει νομική βάση στο άρθρο 215 ΣΛΕΕ ή σε οποιαδήποτε άλλη διάταξη των Συνθηκών. Αυτός ο τρόπος ενέργειας διαταράσσει την ισορροπία μεταξύ των εξουσιών έρευνας και λήψεως αποφάσεως του Συμβουλίου και του δικαιώματος δικαστικής προστασίας της προσφεύγουσας.

4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος ιδιοκτησίας

- Το Συμβούλιο, στην ουσία, ουδόλως αιτιολόγησε τους περιορισμούς που επέβαλε στην προσφεύγουσα. Η αναγραφή της προσφεύγουσας, μιας εδρεύουσας στο Χονγκ-Κονγκ εταιρίας που δραστηριοποιείται στην ασιατική αγορά, ουδαμώς δύναται να συμβάλει στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, και το Συμβούλιο δεν μπορεί να παράσχει αποδείξεις περί του αντιθέτου.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 — Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ (START UP INITIATIVE)

(Υπόθεση T-529/15)

(2015/C 371/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intesa Sanpaolo SpA (Τορίνο (TO), Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Pozzi, F. Braga, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «START UP INITIATIVE» — Υπ' αριθ. 13 011 838 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Ιουνίου 2015 στην υπόθεση R 2777/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι υπήρξε παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009·
- να κρίνει ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 — LG Electronics κατά ΓΕΕΑ — Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)

(Υπόθεση T-534/15)

(2015/C 371/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LG Electronics, Inc. (Σεούλ, Δημοκρατία της Κορέας) (εκπρόσωπος: M. Graf, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cyrgus Wellness Consulting GmbH (Βερολίνο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Viewty GT» — Υπ' αριθ. 9 017 237 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 12ης Ιουνίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1937/2014-2 και R 1564/2014-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — CBM κατά ΓΕΕΑ — ĪD Group (Fashion ID)

(Υπόθεση T-535/15)

(2015/C 371/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CBM Creative Brands Marken GmbH (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: U. Lüken, J. Bärenfänger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ĪD Group (Roubaix, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «Fashion ID» — Υπ' αριθ. 10 638 658 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Ιουλίου 2015 στην υπόθεση R 2470/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον επικύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών με την οποία έγινε δεκτή η ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 10 638 658 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος όσον αφορά τα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 14, 18, 25 και 35·
- να ακυρώσει τη σχετική απόφαση του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουλίου 2014 (υπόθεση B 2 038 399) καθόσον το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 10 638 658 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
- να απορρίψει στο σύνολό της την από 26 Ιουνίου 2012 ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 10 638 658 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών δεν έλαβαν υπόψη τους την πάγια νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου ότι πρέπει να γίνεται σύγκριση της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν τα σημεία, λαμβανομένου υπόψη ολόκληρου του επίμαχου κοινοτικού σήματος, και όχι σύγκριση επιμέρους στοιχείων.

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — CBM κατά ΓΕΕΑ — ID Group (Fashion ID)

(Υπόθεση T-536/15)

(2015/C 371/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CBM Creative Brands Marken GmbH (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: U. Lüken, J. Bärenfänger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ID Group (Roubaix, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «Fashion ID» — Υπ' αριθ. 11 589 082 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Ιουλίου 2015 στην υπόθεση R 2472/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον επικύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών με την οποία έγινε δεκτή η ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 11 589 082 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος όσον αφορά τα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16 και 41·
- να ακυρώσει τη σχετική απόφαση του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουλίου 2014 (υπόθεση B 2 197 401) καθόσον το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 11 589 082 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
- να απορρίψει στο σύνολό της την από 7 Ιουνίου 2012 ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 11 589 082 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών δεν έλαβαν υπόψη τους την πάγια νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου ότι πρέπει να γίνεται σύγκριση της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν τα σημεία, λαμβανομένου υπόψη ολόκληρου του επίμαχου κοινοτικού σήματος, και όχι σύγκριση επιμέρους στοιχείων.

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2015 — Deutsche Post κατά ΓΕΕΑ — Verbis Alfa (InPost)

(Υπόθεση T-537/15)

(2015/C 371/42)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG (Βόνην, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Viefhues και T. Heitmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Verbis Alfa sp. z o.o. (Κρακοβία, Πολωνία), EasyPack sp. z o.o. (Κρακοβία, Πολωνία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσες: Οι αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «InPost» — Υπ' αριθ. 11 049 558 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Ιουνίου 2015 στην υπόθεση R 546/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με την απόφαση αυτή απορρίπτεται η προσφυγή της προσφεύγουσας για παρεμφερή προϊόντα·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Regent University κατά ΓΕΕΑ — Regent's College (REGENT UNIVERSITY)

(Υπόθεση T-538/15)

(2015/C 371/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Regent University (Virginia Beach, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Wilkinson, Solicitor και E. Himsworth, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Regent's College (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Το προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «REGENT UNIVERSITY» — Υπ' αριθ. 4 711 594 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Ιουλίου 2015 στην υπόθεση R 1859/2014-2

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση για επανεξέταση στο τμήμα προσφυγών·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- να καταδικάσει τον αιτούμενο την κήρυξη της ακυρότητας στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στην περίπτωση που ο αιτούμενος την κήρυξη της ακυρότητας παρέμβει στη διαδικασία αυτή.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — Pi-Design κατά ΓΕΕΑ — Nestlé (PRESSO)

(Υπόθεση T-545/15)

(2015/C 371/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pi-Design AG (Triengen, Ελβετία) (εκπρόσωποι: M. Apelt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του σήματος «PRESSO» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 093 132 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Ιουλίου 2015 στην υπόθεση R 428/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2015 ο Fernando De Esteban Alonso κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2015 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-35/15, De Esteban Alonso κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-557/15 P)

(2015/C 371/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Huglo, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη F-35/15 της 15ης Ιουλίου 2015 με την οποία ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε την προσφυγή του·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 21ης Νοεμβρίου 2014, που παρελήφθη στις 3 Δεκεμβρίου 2014, περί απορρίψεως της υπ' αριθ. R/865/14 διοικητικής ενστάσεως που είχε υποβάλει ο αναιρεσείων στις 5 Αυγούστου 2014·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 17 242,51 ευρώ, επικαιροποιημένο στο ύψος των 24 242,51 ευρώ κατά την ημερομηνία ασκήσεως της αιτήσεως ανατρέψεως·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο ποσό των 3 000 ευρώ για μη δυνάμενα να αναζητηθούν έξοδα καθώς και στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης, με την επιφύλαξη του μεταγενέστερου προσδιορισμού της.

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της ανατρέψεως του, ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ανατρέψεως αντλείται από αρνησιδικία, λόγω του ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) αποφάνθηκε με διάταξη, χωρίς να επιτρέψει νέα ανταλλαγή υπομνημάτων ή διεξαγωγή δημόσιας συνεδριάσεως.

2. Ο δεύτερος λόγος αναίρεσης αντλείται από παραβίαση της αρχής της κατ' αντιμωλία συζητήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, λόγω του ότι το ΔΔΔ αποφάνθηκε με διάταξη, χωρίς να επιτρέψει νέα ανταλλαγή υπομνημάτων ή διεξαγωγή δημόσιας συνεδριάσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αναίρεσης αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, λόγω του ότι το ΔΔΔ προσέθεσε μια νέα προϋπόθεση στις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παροχή συνδρομής εκ μέρους των θεσμικών οργάνων.

Προσφυγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 — Paglieri Sell System κατά ΓΕΕΑ (ΑΡΟΤΕΚΕ)

(Υπόθεση T-563/15)

(2015/C 371/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Paglieri Sell System SpA (Pozzolo Formigaro, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Pozzi, F. Braga, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ΑΡΟΤΕΚΕ» — Υπ' αριθ. 13 014 691 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιουλίου 2015 στην υπόθεση R 2428/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι υπήρξε παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009·
- να κρίνει ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009.
-

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 —
Schönberger κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-14/12 RENV)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αναπομπή στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατόπιν
αναιρέσεως — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2011 — Άρνηση προαγωγής — Προσφυγή εν
μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2015/C 371/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Peter Schönberger (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: O. Mader, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Schäfer και Í. Ní Riagáin Düro)

Αντικείμενο

Αίτημα για την ακύρωση της απόφασης του καθού περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 13 κατά την περίοδο προαγωγών 2011.

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και ως εν μέρει προδήλως αβάσιμη.
- 2) Στις υποθέσεις F-14/12 και F-14/12 RENV, καταδικάζει τον P. Schönberger στα δικαστικά έξοδά του, καθώς και στα έξοδα του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Στην υπόθεση T-26/14 P, το Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα του P. Schönberger.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2015 — Kriscak
κατά Ευρωπόλ

(Υπόθεση F-73/14) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Ευρωπόλ — Σύμβαση Eurorol — Κανονισμός Υπηρεσιακής
Κατάστασης του προσωπικού της Ευρωπόλ — Παράρτημα 1 του ΚΥΚ του προσωπικού της
Ευρωπόλ — Κατάλογος θέσεων που εμφανίζονται με έντονους χαρακτήρες στις οποίες τοποθετείται
αποκλειστικά προσωπικό το οποίο προσλαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 2,
παράγραφος 4, της Συμβάσεως Eurorol — Θέσεις στις οποίες η πρόσβαση είναι περιορισμένη —
Απόφαση Ευρωπόλ — Θέσεις στις οποίες τοποθετείται αποκλειστικά προσωπικό το οποίο
προσλαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 3 της απόφασης Ευρωπόλ —
Εφαρμογή του ΚΛΠ στους υπαλλήλους της Ευρωπόλ — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου
έκτακτου υπαλλήλου — Άρνηση συνάψεως συμβάσεως αορίστου χρόνου έκτακτου υπαλλήλου —
Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2015/C 371/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Christiana Kriscak (Χάγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) (εκπρόσωποι: D. Neumann, J. Arnould και C. Falmagne)

Αντικείμενο

Αίτημα ακύρωσης της απόφασης περί μη ανανέωσης της συμβάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας και αίτημα αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υποστηρίζει ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως αβάσιμη.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της C. Kriscak.
- 3) Η C. Kriscak φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της.

(¹) EE C 380 της 27.10.2014, σ. 27.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 — Nunes κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-54/15)

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Αμφισβήτηση των όρων προσλήψεως — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Μη τήρηση της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας — Προδήλως απαράδεκτο)

(2015/C 371/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carlos Nunes (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: M. Petit, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο

Αίτημα για την ακύρωση της απόφασης που έλαβε το Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον Απρίλιο του 2009 περί τροποποιήσεως του καθεστώτος απασχολήσεως και των αποδοχών του προσφεύγοντος και αίτημα για την αναδρομική προσαρμογή των αποδοχών του από τον Απρίλιο του 2009.

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον C. Nunes στα δικαστικά έξοδα.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL